

този период се неутрализира от дефицитното финансиране на бюджета. Интервенциите на валутния пазар и използването на лихвения процент не могат да възстановят стабилността на лева. Повишените инфлационни очаквания и нарастващата склонност към валутна субституция (вж. фиг. 2) свидетелстват за силно нарушеното доверие на публиката към политиката и институциите в този период. От май 1996 г. до март 1997 г. се наблюдават най-високите стойности на "степенна адекватност" за целия разглеждан период със средно значение 0.821 и $\sigma = 0.083$. Това е показателно за особено силното влияние на инфлационната ситуация в този период върху очакванията и решенията на стопанските агенти.

От края на март 1997 г. икономиката навлиза в период на стабилизация. Колебливостта на валутния курс и инфлацията намаляват след обявяване на предстоящото въвеждане на паричен съвет, преди той да влезе в сила. Интерес представлява поведението на "степенна адекватност" за времето април 1997 г. - октомври 1997 г. Средното ѝ равнище е 0.654, а σ за периода - 0.028. И двете стойности са по-ниски от тези за предходните два подпериода, но по-високи от средната и стандартното отклонение за последния подпериод (от ноември 1997 г. до ноември 2000 г. със стойности съответно 0.626 и 0.014). Тази особеност на степента на адекватност може да се възприеме като индикация за наличие на процес на "учене" през разглежданите седем месеца, отразяващ приспособяването на очакванията към новата икономическа среда. Интересно е, че този процес започва с обявяването на намерението за въвеждане на паричния съвет, а не със стартирането му, както и това, че той продължава и след началото на съвета. Това е показателно за скоростта, с която икономическите агенти отчитат новопостъпилата информация, и степента на доверие към нея при формиране на очакванията.

За целия следващ период от ноември 1997 г. се наблюдава рязко стабилизиране на степента на адекватност на стопанските агенти при много ниски стойности на \hat{P}_i със средна 0.626 и стандартно отклонение 0.014.

Зависимостта между степента на адекватност (\hat{P}_i) и инфлационните темпове на прираст (π) като резултат от анализа е представена на фиг. 4.

Вижда се, че на ниски стойности на π съответстват ниски стойности на \hat{P}_i . При нарастване на π нарастват и стойностите на \hat{P}_i , като асимптотично се доближават до 1 (а при $\pi = 242.71$ е равна на 1). Този на пръв поглед парадоксален резултат има своето обяснение. Причината е променливостта на структурата на информационния набор, използван от икономическите агенти. Когато хората са силно засегнати от инфлацията, те обръщат особено внимание на нейното поведение и на факторите, които я формират. В такива периоди делът на този еле-